

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn ג' דף of סוטה.
Some of the topics we will learn about include:

עד אחד בסוטה
The Gemara explains why we believe one witness regarding a woman's defilement.

רוח קנאה
The Pasuk says that a person who warns his wife has been overtaken by a spirit; the Gemara debates whether it is a רוח טומאה to cause strife in their home, or a רוח טהרה which stems from despising immorality.

A

עד אחד
בסוטה

רוח קנאה

B

רשות או חובה
It is a מחלוקת whether the following three topics are obligatory or merely permitted:
קינאי, warning one's wife regarding suspicious immoral behavior;
טומאת קרובים, a Kohein becoming טמא to his relative; and לעולם בהם תעבודו, working one's slaves forever.

Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

לא תחיה כל נשמה
We were commanded to kill all כנענים. The Gemara discusses whether one may keep one as a slave, specifically, אחד מכל האומות שבא על הכנענית
The son of a Canaanite woman whose father is a foreigner; or כנעני שבא על אחת מן האומות
The son of a Canaanite man and a foreign woman;

B

רשות
או
חובה

לא תחיה כל נשמה

1 So let's review...

The Gemara earlier established that unlike most testimonies,

בטומאה עד אחד מהימן

One witness to her defilement is sufficient, if it follows קינוי וסתירה.

The Gemara now explains the reasoning for this exception:

מפני מזה האמינה תורה

עד אחד בסוטה

שרגלים לדבר

שהרי קינא לה ונסתרה

The warning and seclusion serve as a strong basis for the suspicion.

ועד אחד מעידה שהיא טמאה

Therefore, one witness suffices to confirm it.

The Gemara now questions its assumption that the Pasuk refers to a witness in addition to קינוי וסתירה:

והא כי כתיבה קינוי

בתר סתירה וטומאה הוא דכתיבה

The Torah only refers to the קינוי after discussing the single witness, as it says

וְנִתְסָרָה וְהָיָה נִטְמָאָה, and only afterwards

וְעָבַר עָלֶיךָ רוּחַ קְנָאָה וְקָנְאָה אֶת אִשְׁתּוֹ?

2 The Gemara answers

ועבר וכבר עבר

ועבר means that he had previously warned his wife. Even though

משמע להבא

This term usually refers to a future event? However,

אי ס"ד כדכתיבי

ועבר בתר טומאה וסתירה

קינוי למה לי

A warning AFTER the seclusion is meaningless; clearly, the Torah must mean וכבר עבר.

1

The Gemara established

**בטומאה
עד אחד מהימן**

The reasoning
for this exception:

מפני מזה האמינה תורה עד אחד בסוטה

**שרגלים לדבר
שהרי קינא לה ונסתרה
ועד אחד מעידה שהיא טמאה**

?

**והא כי כתיבה קינוי
בתר סתירה וטומאה
הוא דכתיבה?**

The Torah only refers to the קינוי
after discussing the single witness. . .

וְנִתְסָרָה וְהָיָה נִטְמָאָה

...and only afterwards. . .

וְעָבַר עָלֶיךָ רוּחַ קְנָאָה
וְקָנְאָה אֶת אִשְׁתּוֹ

2

וְעָבַר - וכבר עבר

He had previously warned his wife

Even though אַחֲרַיְכֶם

However,

**אי ס"ד כדכתיבי
ועבר בתר טומאה וסתירה
קינוי למה לי?**

Clearly, the Torah must mean

וכבר עבר

3 The Gemara now discusses a husband's motivation to be מקנא:

תנא דבי רבי ישמעאל
אין אדם מקנא לאשתו
אא"כ נכנסה בו רוח

A person only warns his wife if he is possessed by a certain spirit. However, there's a Machlokes:

רבנן אמרי
רוח טומאה

It is an impure spirit, caused by the Satan to cause strife among them;

רב אשי אמר
רוח טהרה

It is a pure spirit that detests immorality.

The Gemara proves from the following ברייתא that קינוי stems from a רוח טהרה:

וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל
רבי עקיבא אומר חובה

It is a מחלוקת whether a husband is obligated, or merely permitted, to be מקנא.

Clearly, warning one's wife is desirable, stemming from a רוח טהרה - otherwise, it would not be permitted, and certainly not obligatory.

The Gemara now brings another two similar מחלוקת between רבי ישמעאל and רבי עקיבא regarding other מצות:

לה יטמא רשות
דברי רבי ישמעאל
ר"ע אומר חובה

It is a מחלוקת whether a Kohein is obligated or merely permitted to become טמא to his relatives.

3 The Gemara now discusses a husband's motivation to be מקנא

תנא דבי רבי ישמעאל
אין אדם מקנא לאשתו
אא"כ נכנסה בו
רוח

רבנן אמרי רוח טומאה
רב אשי אמר רוח טהרה

ברייתא:
וקנא את אשתו

רבי ישמעאל רשות
רבי עקיבא חובה

Clearly,
warning one's wife is desirable,
stemming from a רוח טהרה
otherwise, it would not be permitted,
and certainly not obligatory.

The Gemara now brings another 2 similar מחלוקת

לה יטמא

רבי ישמעאל רשות
רבי עקיבא חובה

- 4 Similarly:
 לעולם בהם תעבודו רשות
 דברי רבי ישמעאל
 רבי עקיבא אומר חובה
 It is a מחלוקת whether one is obligated or merely permitted
 to work one's slaves forever, without freeing them.

4

Similarly:
לעולם בהם תעבודו
 רבי עקיבא
חובה
 רבי ישמעאל
רשות

5 The Gemara explains that this is NOT one general מחלוקת בכל התורה כולה
 Because, as רש"י explains,
 א"כ אין לך מצות עשה לרבי ישמעאל חובה
 According to רבי ישמעאל, every positive commandment could be interpreted as mere optional? Rather, הכא בקראי פליגי
 There is a distinct מחלוקת in each case based on the Pesukim:

Regarding סוטה;
 וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל
 רבי עקיבא אומר חובה
 The Pasuk reads as follows:
 ועבר עליו רוח קנאה
 וקנא את אשתו והיא נטמאה
 או עבר עליו רוח קנאה
 וקנא את אשתו והיא לא נטמאה

רש"י requires the Pasuk to teach us רשות, that it is permitted to be מקנא, because otherwise we might have thought that it's forbidden because of חובה, that one MUST be מקנא.

רבי עקיבא agrees, but points out that the Torah repeats וקנא את אשתו, in order to render it a חובה.
 רבי ישמעאל, on the other hand, says that this can be attributed to the principle of תנא דבי ישמעאל
 כל פרשה שנאמרה ונישנית
 לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה
 The Torah repeats even an entire Pasuk due to a necessary word or phrase.
 In this case, the Torah wrote וקנא את אשתו twice, because the Torah needed to write
 והיא נטמאה
 AND
 והיא לא נטמאה
 She may, or may not, have been defiled.
 =====

5 *The Gemara explains*

This is not a general מחלוקת בכל התורה כולה
 א"כ אין לך מצות עשה לרבי ישמעאל חובה?
 Rather,
הכא בקראי פליגי

Regarding סוטה:
וקנא את אשתו

רבי עקיבא
חובה

The Torah repeats וקנא את אשתו to render it a חובה

רבי ישמעאל
רשות

רבי ישמעאל says
 this can be attributed to the principle of תנא דבי ישמעאל
 כל פרשה שנאמרה ונישנית
 לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה

In this case, to write
 ופיא לא נטמאה AND ופיא נטמאה

6 Similarly, regarding a Kohein becoming טמא to his relatives;
 לה יטמא רשות
 דברי רבי ישמעאל
 ר"ע אומר חובה
 The Pesukim at the beginning of אמור reads as follows:
 .....אמור אל הכהנים
 :לנפש לא יטמא בעמיו
 :...כי אם לשארו הקרוב אליו
 :ולאחותו הבתולה....לה יטמא
 רשות, to teach requires רבי ישמעאל, that it is permitted to be לקרובים, because otherwise we might have thought that it's forbidden because of לנפש לא יטמא בעמיו
 And from לה יטמא he derives
 לה מיטמא ואין מיטמא לאיבריה
 A Kohen may not become טמא to his relative's limb, only to a complete corpse.
 Therefore, there is no source for חובה, that one MUST be מטמא.

 רבי עקיבא agrees that
 רשות teaches כי אם לשארו הקרוב אליו
 And לה teaches מיטמא ואין מיטמא לאיבריה
 But חובה is still left to teach חובה
 However, רבי ישמעאל, לה יטמא, based on the above-mentioned רבי ישמעאל תנא דבי רבי ישמעאל.
 =====

6

Similarly
 Regarding a Kohein
 becoming טמא to his relatives
לה יטמא

רבי עקיבא
חובה

רבי ישמעאל
רשות

אמור אל הכהנים...
 לנפש לא יטמא בעמיו
 כי אם לשארו הקרוב אליו...
 ולאחותו הבתולה...
 (לה יטמא)

We might have thought it's forbidden

לא

אם מיטמא ואין מיטמא לאיבריה

חובה

7 Regarding freeing slaves,
לעולם בהם תעבדו רשות
דברי רבי ישמעאל
רבי עקיבא אומר חובה

The Pesukim in פרשת בחוקתי read in-part as follows:
וגם מבני התושבים הגרים עמכם
תקנו...מהם תקנו

לעולם בהם תעבדו...
ובאחיהם בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך

According to the conclusion of the Gemara, both רבי
לא תחיה כל נשמה and רבי עקיבא agree that since there is an obligation
of

לא תחיה כל נשמה
To eliminate all members of the seven nations of כנען who
lived in ארץ ישראל, we derive from מהם תקנו that
אחד מכל האומות
שבא על הכנענית
והוליד ממנה בן

A child born from a father of a different nationality and a
mother a Canaanite, is not considered a כנעני, and may be
bought as a slave. Only in a case of
כנעני שבא על אחת מן האומות
והוליד ממנה בן

A child of a father a Canaanite and a mother a foreigner -
and certainly of both parents כנענים - is the child consid-
ered a כנעני, to whom לא תחיה כל נשמה applies.

They also both agree that the phrase 'ובאחיהם וגו' clearly
teaches that one may not needlessly overwork a Jewish
servant.

So; רשות is actually derived from מהם תקנו. However, the
Machlokes is whether the word בהם in the phrase לעולם
בהם תעבדו is superfluous or not.
רבי עקיבא holds that it IS, and therefore teaches חובה; and
תנא דבי רבי ישמעאל holds that it is NOT, based on the רבי רבי ישמעאל
רשות, and therefore, it remains a רשות
=====

7
Regarding freeing slaves
לעולם בהם תעבדו

רבי עקיבא
חובה

רבי ישמעאל
רשות

All agree:

לעולם בהם תעבדו...
ובאחיהם
בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך

וגם מבני התושבים
הגרים עמכם
מהם תקנו...

Clearly teaches that
one may not
needlessly overwork
a Jewish servant

Since there is an obligation of
לא תחיה כל נשמה
we derive from מהם תקנו that
אחד מכל האומות
שבא על הכנענית
והוליד ממנה בן
is not considered a כנעני

רבי עקיבא
חובה

Machlokes:

רבי ישמעאל
רשות

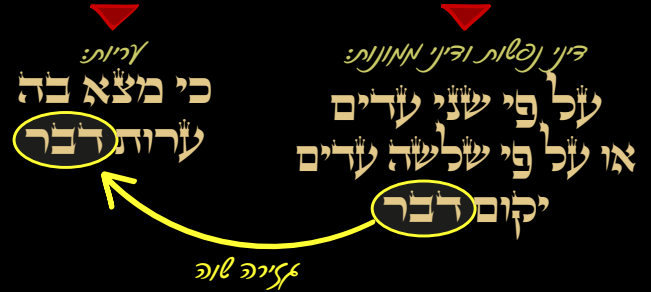
בהם IS superfluous { לעולם בהם תעבדו } בהם is NOT superfluous
ובאחיהם
בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך

8 After some אגדתא the Gemara returns to the discussion of when we require two witnesses, and when one witness suffices, and points out that one is generally required to present two witnesses to corroborate an event. This is stated explicitly in the Torah regarding דיני נפשות ודיני ממונות, capital offenses and monetary matters, על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר And is extended to matters of עריות as well, based on a גזירה of the words דבר דבר, in the Pasuk כי מצא בה ערות דבר

However, we do accept an עד אחד regarding some Halachos of סוטה, based on the Pesukim, as taught earlier.
=====

8 When we require two witnesses and when one witness suffices...

One is generally required to present **TWO WITNESSES** to corroborate an event

However, we do accept עד אחד regarding some Halachos of סוטה based on the Pesukim

9 Some of the Aggadic statements mentioned in the Gemara are:
אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי
Although, a woman secludes herself to sin, הקב"ה influences the husband to warn her, thereby bringing the matter to light.

אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות
A person only commits a sin when overtaken by a spirit of folly.

9 Some of the Aggadic statements:

אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי

אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות

10 זנותא בביתא
 כי קריא לשומשמא
 Immorality devastates a home the way a worm consumes
 sesame seeds. Similarly,
 תוקפא בביתא
 כי קראי לשומשמא
 Anger destroys a home in this manner as well.

קודם שחטאו ישראל
 היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד
 Before כלל ישראל entered illicit relationships, Hashem's
 presence was manifest in every person;
 כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם
 But the שכינה left them due to their sins.

כל העושה מצוה אחת בעוה"ז
 מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב
 Even a single good deed that a person performs in this
 world will herald his arrival in the world-to-come. On the
 other hand,
 כל העובר עבירה אחת בעוה"ז
 מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין
 Even a single transgression a person commits in this
 world will envelop and precede him on the Day of
 Judgment.

10

<p><i>Anger:</i> תוקפא בביתא כי קראי לשומשמא</p>	<p><i>Immorality:</i> זנותא בביתא כי קריא לשומשמא</p>
<p>קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד</p>	
<p>כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם</p>	
<p>כל העובר עבירה אחת בעוה"ז</p>	<p>כל העושה מצוה אחת בעוה"ז</p>
<p>מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין</p>	<p>מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב</p>